



Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europska avenija 7
31000 Osijek

Poslovni broj: K-1185/2015-132

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Ivani Špigel, sucu pojedincu, uz sudjelovanje Ivane Jurić Budimir, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv optuženog Ignaca Vukelića, OIB 45323491749 zbog kaznenog djela iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. Kaznenog zakona („Narodne novine“, broj 125/11. i 144/12. – dalje KZ/11.), povodom optužnice Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku broj K-DO-169/14-44 od 25. svibnja 2015., nakon javne rasprave održane 2. veljače 2026., u prisutnosti zamjenice Općinskog državnog odvjetnika u Osijeku Biljane Boris i odvjetnika Mislava Srba u Osijeku u zamjeni za branitelja optuženika, odvjetnika Dražena Srba u Osijeku, a u odsutnosti optuženog Ignaca Vukelića, dana 5. veljače 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

Optuženi Ignac Vukelić, OIB 45323491749, sin Slavka, rođen 1. siječnja 1951. u Krivaju, s posljednjim prebivalištem u Požegi, Vanje Radauša 47, državljanin Republike Hrvatske, prekršajno nekažnjavan, osuđivan,

kriv je

I. što je

dana 24. svibnja 2013. s unaprijed stvorenom nakanom da cement preuzet radi prijevoza ne isporuči kupcima i time se znatno nepripadno materijalno okoristi, nazvavši TD Našički autocentar d.o.o. Našice, kao posrednika u prijevozu roba i usluga za tvrtku Našicecement d.d., lažno se predstavio imenom Janko Grubišić iz TD Oktet d.o.o. Sesvete te rekao da se bavi kamionskim prijevozom i ponudio uslugu prijevoza, u što mu je dispečer TD Našički autocentar d.o.o. Našice Nebojša Bortek povjerovao pa za TD Našicecement d.d. s njim dogovorio uslugu prijevoza četiri pošiljke uvrećanog cementa kupcima TD MD Profil Rijeka i Eurogradnja Petrinja na odredišta u Rijeku i Sisak, na temelju kojeg dogovora je:

- dana 27. svibnja 2013., na temelju naloga TD Našički autocentar d.o.o za utovar broj 89 i otpremnice broj OTP-13-08430, preko prijevoznika Ivice Ždrakića preuzeo 24 tone uvrećanog cementa za kupca MD Profil Rijeka, ali ga nije isporučio navedenom kupcu u Rijeku, već ga isporučio i prodao u Požegu Goranu Čiki za gotovinski iznos od 10.000,00 kuna,
- dana 28. svibnja 2013., na temelju naloga TD Našički autocentar d.o.o. za utovar broj 97 i otpremnice broj OTP-13-08544, preko prijevoznika Zorana Maravića preuzeo 24 tone uvrećanog cementa za kupca MD Profil Rijeka, ali ga nije isporučio navedenom kupcu u Rijeku, već ga je u Zagrebu pretovario i odvezao nepoznatim kamionom,
- dana 31. svibnja 2013., na temelju naloga TD Našički autocentar d.o.o. za utovar broj 110 i otpremnica broj OTP-13-08831 i broj OTP-13-08866, preko prijevoznika Zorana Maravića preuzeo dva puta po 25,6 tona uvrećanog cementa za kupca Eurogradnja Petrinja, ali ga nije isporučio navedenom kupcu u Sisak, već ga je u mjestu Stružec pretovario i odvezao nepoznatim kamionom,

na koji način si je pribavio protupravnu imovinsku korist u iznosu od 11.889,13 eura, a TD Našicecement d.d. oštetio za navedeni iznos

dakle, s ciljem da sebi pribavi protupravnu imovinsku korist doveo nekoga lažnim prikazivanjem činjenica u zabludu i time ga naveo da na štetu tuđe imovine nešto učini, a kaznenim djelom pribavljena je znatna imovinska korist

II. čime je počinio kazneno djelo protiv imovine – prijevare, opisano u članku 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11., a kažnjivo po članku 236. stavak 2. KZ/11.

III. Na temelju članka 236. stavak 2. KZ/11. optuženi Ignac Vukelić se

o s u đ u j e

NA KAZNU ZATVORA

U TRAJANJU OD 1 (JEDNE) GODINE I 2 (DVA) MJESECA

IV. Na temelju članka 560. stavka 1. i 2. ZKP/08. u vezi s člankom 77. stavak 1. i člankom 5. KZ/11. od optuženog Ignaca Vukelića oduzima se imovinska korist ostvarena kaznenim djelom prijevare iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11. na način da se:

- utvrđuje da novčani iznos od 11.889,13 EUR (jedanaest tisuća osamsto osamdeset devet eura i trinaest centi) predstavlja imovinsku korist koju je optuženi Ignac Vukelić ostvario kaznenim djelom prijevare iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11.
- utvrđuje da navedeni novčani iznos od postaje imovina Republike Hrvatske

- nalaže se optuženom Ignacu Vukeliću da plati Republici Hrvatskoj novčani iznos od 11.889,13 EUR (jedanaest tisuća osamsto osamdeset devet eura i trinaest centi) u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 (petnaest) dana od pravomoćnosti presude.

V. Na temelju članka 148. stavak 6. ZKP/08. optuženi Ignac Vukelić oslobađa se dužnosti naknade troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točke 1. do 6. ZKP/08. te nagrade i nužnih izdataka postavljenog branitelja.

Obrazloženje

1. Optužnicom Općinskog državnog odvjetništva u Osijeku broj K-DO-169/14-44 od 25. svibnja 2015. optužen je Ignac Vukelić zbog kaznenog djela protiv imovine - prijevara iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11.

2. Pravomoćnim rješenjem ovog suda broj Kv-133/2022-4 od 12. travnja 2022. određeno je da će se u ovom kaznenom predmetu suđenje provesti u odsutnosti optuženika.

3. Sukladno članku 19.b stavak 4. ZKP/08. raspravu je proveo predsjednik vijeća kao sudac pojedinac.

4. Na raspravi održanoj 26. svibnja 2025. državni odvjetnik je izmijenio optužnicu u činjeničnom dijelu kako je opisano u izreci presude (iznos štete i protupravne imovinske koristi u kunama iskazan u eurima), dok su zakonski opis i pravna kvalifikacija kaznenog djela ostali neizmijenjeni.

5. U dokaznom postupku pročitani su uz suglasnost stranaka, odnosno po zakonskoj osnovi iz članka 431. stavak 1. točka 6. ZKP/08., iskazi svjedoka Nebojše Borteka i Vlade Baričevića s prijašnje rasprave od 28. travnja 2023. (zapisnik s lista 233-236), svjedoka Gorana Čike i Stojana Krajnovića s prijašnje rasprave od 21. rujna 2023. (zapisnik s lista 246-250), svjedoka Ivica Ždrakića s prijašnje rasprave od 13. prosinca 2023. (zapisnik s lista 265-267), svjedoka Roberta Vukasa s prijašnje rasprave od 16. veljače 2024. (zapisnik s lista 274-277) i svjedoka Zorana Maravića i Aleksandra Stanivuka s prijašnje rasprave od 26. svibnja 2025. (zapisnik s lista 334-338). Nadalje su pročitani: nalozi TD Našički autocentar d.o.o. za utovar robe broj 89,97,110 od 27.05.2013. i 31.05.2013. (list 12-14), otpremnice TD Našicecement d.d. broj OTP-13-08430 od 27.05.2013., TOP-13-08831 od 31.05.2013., OTP-13-08544 od 28.05.2013., OTP-13-08866 od 31.05.2013. (list 15-18), računi TD Našicecement d.d. broj 9452-1-1 od 27.05.2013., broj 9897-1-1 od 31.05.2013., broj 9587-1-1 od 28.05.2013., broj 9898-1-1 od 31.05.2013. (list 19-22), ugovor o organizaciji prijevoza zaključen između TD Našički autocentar d.o.o. i TD Našicecement d.d. od 15. ožujka 2013. (list 53-56), računi TD Našicecement d.d. broj 10145-1-1 od 27.05.2013., broj 10150-1-1 od 31.05.2013., broj 10147-1-1 od 28.05.2013., broj 10151-1-1 od 31.05.2013. s otpremnicama (list 58-64), teretni list broj 00453 TD Našički autocentar d.o.o. s računom broj 708-2-1 od 31.05.2013., s otpremnicama, prigovorom Ivica Ždrakića i prijedlogom za ovrhu ovrhovoditelja TD

Našički autocentar d.o.o. (list 95-106), potvrda iz prekršajne evidencije na ime optuženika od 29. listopada 2025. (list 342-343) i uvjerenje iz kaznene evidencije na ime optuženika od 29. listopada 2025. (list 344-347 spisa).

6. Optuženik nije ispitan, budući da je suđenje provedeno u njegovoj odsutnosti, time da ni ranije nije iznio svoju obranu, s obzirom da je bio nedostupan i tijekom prethodnog postupka.

7. Svjedok Nebojša Bortek, dispečer tvrtke Našički autocentar d.o.o., iskazao je vezano za predmetne događaje da ga je nazvao jedan muškarac koji se predstavio kao Janko, ne sjeća se više prezimena. U to vrijeme 99% komunikacije bila je telefonom, jer je organizirao usluge prijevoza za društvo Našicecement d.d. koje je jako pogodila financijska kriza. Cementara je davala robu, a usluge su im pružale različite tvrtke. Tako ga je nazvao toga dana muškarac koji se predstavio kao Janko i rekao mu je da je prijevoznik i oni su od tog Janka uzeli uslugu. Nisu s njim sklopili nikakav ugovor i nije utvrdio njegov identitet, niti identitet vozača, a također ni kamiona. Cementara ih je plaćala, a oni najčešće nisu sklapali ugovore s tvrtkama koje su im pružale uslugu. S nekima su i imali ugovor. Praktički, mogao je bilo tko ponuditi uslugu prijevoza i bilo je bitno da na utovaru vozač dobije otpremnicu i na toj otpremnici se vidi tko je kupac, a proces utovara i istovara je živi proces. To znači da na dnevnoj bazi veliki broj kamiona ulazi i izlazi iz Cementare. Dnevno može biti i do 200 kamiona. Vozač je trebao dobiti otpremnicu od Cementare i potpisati ju, a plaćanje je usmeno dogovorio s tim Jankom koji je rekao da zove iz tvrtke Oktet. Vjerojatno je tvrtka Našicecement teretila Našički autocentar d.o.o. za dug cementa. Ne zna kako se taj problem riješio, ali proveden je stečajni postupak i društvo je brisano te Našički autocentar d.o.o. nema više imovine. Poznat mu je samo ovaj slučaj od kada je radio kao dispečer. Od 2008. do 2013. ovo mu je bio jedini slučaj u kojem je prijevoznik preuzeo robu, a da roba nije nikad došla do kupca. Sve se to događalo u tri do četiri navrata i to od 27. do 31. svibnja 2013. To djeluje vremenski puno, a možda je bilo samo dva dana ako je bio vikend. To su bila druga vremena kada je bila puno slabije organizirana usluga transporta. Našička cementara je došla u veliku financijsku krizu i nisu plaćali prijevoz tako da je sve manje prijevoznika bilo zainteresirano za posao s cementarom. To je razlog zašto je tako ishitreno donio odluku da preda posao osobi koju nije provjerio i čiji identitet nije utvrdio. Ne sjeća se detalja zbog proteka vremena, ali poznato mu je da Našički autocentar d.o.o. nije platio uslugu prijevozniku, jer uz račun mora biti teretni list prijevoznika i otpremnica Našice cementa ovjerena od strane kupca. Samo s tim dokumentima račun je valjan. S obzirom da nije bilo kupca, odnosno da otpremnica nije potpisana, prijevoz nikad nije fakturiran. S obzirom da nisu imali svu dokumentaciju nisu mogli fakturirati Našice cementu, ali ih je Našice cement, pretpostavlja, dužilo za robu. To je sasvim logičan poslovan slijed i tako je to bilo. U društvu Našički autocentar je od 2008. do 2015., a društvo je iza njega radilo još neko vrijeme, te je za godinu ili dvije otišlo u stečaj. To mu je razdoblje u njegovoj profesionalnoj karijeri bilo najteže i najstresnije u životu zbog velike financijske nesigurnosti, a i osobne nesigurnosti, dobio je dijete i sve mu je to ostalo u lošem sjećanju.

7.1. U prethodnom postupku svjedok Nebojša Bortek naveo je da je od 2008. godine zaposlen u tvrtki Našički autocentar d.o.o. na radnom mjestu administrator-dispečer.

Organizira usluge prijevoza robe kamionima i to za tvrtku Našicecement d.d. te druge tvrtke koje su u sastavu tvrtke Nexe Grupe d.d. Njegova tvrtka nema svoje kamione, već oni angažiraju druge prijevoznike tvrtke za usluge prijevoza. U pravilu posluju kontinuirano s nizom prijevoznika s područja cijele Slavonije, ali i šire. To su tvrtke s kojima stalno surađuju, ali surađuju uvijek i s novim prijevoznikom tvrtkama, ovisno o potrebama prijevoza. Dana 24. svibnja 2013. nazvala ga je muška osoba koja se predstavila imenom Janko Grubišić te mu rekao da je vlasnik tvrtke Oktet d.o.o. iz Zagreba. Rekao mu je da se bavi prijevozom i da je dogovorio više poslova prijevoza na području Slavonije, pa će u povratku imati prazne kamione. Pitao je da li imaju potrebe za prijevozom u smjeru Zagreba. S njim je dogovorio prijevoz cementa iz tvrtke Našicecement d.d. koji je ta tvrtka trebala isporučiti svojim kupcima MD Profil u Rijeku i Euro Gradnja u Petrinji. U prvom telefonskom razgovoru s Jankom Grubišićem dogovorio je prijevoz jednog kamiona cementa u Rijeku. Drugi dan ga je Janko Grubišić nazvao, pa je dogovorio prijevoz i drugog kamiona cementa za Rijeku. Treći dan ga je nazvao pa je dogovorio prijevoz dva kamiona cementa za Petrinju. I inače na ovakav način, dakle, telefonski usmenim putem se u ovom poslu organizira prijevoz. Kada ima potrebu za prijevozom on obično nazove prijevoznike na području Slavonije i dogovara s njima prijevoz. Prijevoznici iz drugih dijelova Hrvatske često puta na ovakav način ponude svoju uslugu prijevoza na način da ga nazovu, a iz razloga što izvrše neki prijevoz za područje Slavonije, pa u povratku imaju prazan kamion. To je dinamičan posao u kojem se usluge prijevoza moraju brzo dogovarati te je uobičajeno da se to čini usmeno bez posebnih provjera prijevoznika i drugih formalizama. Stoga niti on nije provjeravao tvrtku Oktet d.o.o., jer mu je to bila uobičajena situacija u njegovom poslu. Kao i inače, nakon što je dogovorio prijevoz s Jankom Grubišićem, nazvao je Našicecement d.d. i rekao im u koje vrijeme će doći kamion iz tvrtke Oktet d.o.o. izvršiti prijevoz za kupce u Rijeci i Petrinji. Na temelju njegove usmene obavijesti u tvrtki Našicecement d.d. predali su cement vozačima koji su u dogovoreno vrijeme došli i predstavili se da rade za tvrtku Oktet d.o.o. TD Našicecement d.d. tim je vozačima po preuzimanju robe izdao otpremnice. Nakon što dogovori prijevoz, on u svojoj firmi sačini nalog, ali ti nalozi ostaju u njegovoj firmi. Ne dostavlja ih Našicecementu d.d., već ih samo obavijesti usmenim putem kako je to prethodno naveo. Sve se to događalo od 27. do 31. svibnja 2013. Nakon što je roba trebala već biti isporučena tvrtki Euro gradnja u Petrinji, sjeća se da je bilo u ponedjeljak u 07,00 sati kada su ga nazvali iz te firme i pitali ga zašto im još uvijek nije isporučen naručeni cement. On je odmah nazvao Janka Grubišića i on mu je rekao da će taj dan cement biti isporučen. Kasnije toga dana je ponovno zvao Janka Grubišića, ali mu se on više uopće nije javljao. Potom je zvao Našicecement d.d. da provjere da li je cement isporučen tvrtki MD Profil Rijeka što su oni i učinili i saznali da roba nije isporučena. Potom je kontaktirao s prijevoznikom Zoranom Maravićem, jer je na otpremnici vidio da je on preuzeo tri kamiona cementa. On mu je rekao da ga je telefonskim putem za taj prijevoz angažirao Janko. Rekao mu je da nakon što je preuzeo cement, da ga je u vožnji nazvao taj Janko i rekao mu gdje treba isporučiti cement. Nije pitao Zorana Maravića da li je njemu taj prijevoz plaćen. Također je nazvao i Ivicu Zdrakića koji je preuzeo na prijevoz jedan kamion cementa. On mu je rekao da je robu isporučio u Požegu, osobi po imenu Čiko. Ne zna zašto je on to učinio. Tvrtka Našicecement d.d. tražila je od tvrtke Našički autocentar d.o.o. da podmiri cjelokupni iznos štete koja je nastala u opisanom događaju tako da je Našički autocentar platio sav cement koji je predan vozačima koji su preuzeli robu u ime

tvrtke Oktet d.o.o., a koja roba nikada nije stigla navedenim kupcima niti su ikada poslije saznali gdje je ta roba u konačnici završila. Direktorica i odgovorna osoba u tvrtki Našički autocentar d.o.o. je Nataša Ibriks.

8. Svjedok Vlado Baričević je iskazao da je pravnik u društvu Našicecement d.d. i da ga je u kritično vrijeme nazvala tadašnja direktorica Našičkog autocentra Nataša Ibriks i rekla mu da postoji problem u vezi jednog prijevoznika koji je preuzeo robu, a kupac se žalio da tu robu nije primio. Našički autocentar je tražio prijevoznike za cementaru i njima su se javljali različiti privatni prijevoznici koji su odvozili robu u različite destinacije. Tako mu je Nataša Ibriks rekla da treba utvrditi što je bilo vezano uz to i gdje je završila roba. Kao pravnik utvrdio je što se dogodilo i podnio je kaznenu prijavu u ODO Našice. Poznato mu je da je Našicecement tužilo za robu koju su predali, ali ne sjeća se tko je tužen. Taj podatak se može provjeriti. Bilo je još par slučajeva u kojima je cementara tužila prijevoznike koji su preuzeli robu, ali nisu isporučili kupcima. Dakle, cementara nema nekakav ugovor s prijevoznicima, ali poznato mu je da je društvo Našički autocentar posredovalo i nalazili su prijevoznike. Oni su fakturirali sav prijevoz Našičkoj cementari. Poznato mu je i da je svaki vozač prilikom zaprimanja robe morao dati osobnu iskaznicu i morao je potpisati otpremnicu. Otpremnicu treba potpisati kupac da je primio robu. Zbog proteka vremena više se ne sjeća detalja, ali pretpostavlja da kada je kupac reagirao da mu roba nije isporučena, da je tek tada došlo do utvrđivanja činjenica o čemu se radi. Moguće je da je prva isporuka bila pred vikend i da je onda prošlo par dana do sljedeće.

9. Sud je u cijelosti prihvatio iskaze svjedoka Nebojše Borteka i Vlade Baričevića, budući da su oni iskazivali o nespornim okolnostima, time da su njihovi iskazi vezano za predmetnu robu, odnosno cement trgovačkog društva Našicecement d.d. koji je preuzet od strane prijevoznika, a nije isporučen kupcima, suglasni i potkrijepljeni materijalnom dokumentacijom, odnosno nalogima za utovar cementa te otpremnicama i računima od 27., 28. i 31. svibnja 2013. na ime kupaca trgovačkih društava MD Profil Rijeka i Euro Gradnja Petrinja, kao i iskazima prijevoznika koji su preuzeli taj cement (Ivica Ždrakić i Zoran Maravić), a koji su potvrdili da cement nisu isporučili navedenim kupcima.

10. Svjedok Goran Čiko izjavio je da se ne sjeća svih detalja pa mu je stoga na temelju članka 426. ZKP/08. pročitao njegov iskaz s dokazne radnje ispitivanja u Općinskom državnom odvjetništvu u Našicama od 23. veljače 2015. Tada je iskazao da je vlasnik prijevoznike tvrtke „Čiko transport” d.o.o. sa sjedištem u Požegi, Vranduk 125. Ne sjeća se točno kada je to bilo, ali misli da je otprilike bilo prije dvije godine kada ga je na njegov broj mobitela 098842242 nazvala nepoznata muška osoba s nekog bosanskog broja. Pitao ga je da li je on Goran Čiko, pa kada je to potvrdio, rekao mu je da je čuo da kupuje građevinski materijal. Rekao mu je da ima crijep i cement. Rekao mu je da ima firmu koja je izvršila radove na nekim elektromotorima za Nexe Grupu u Našicama za koji posao mu nisu platili, već su mu ponudili plaćanje u cementu. Bilo mu je poznato da Nexe grupa ne plaća dugove u novcu, već da nudi svoje proizvode u kompenzaciju. I osobno je imao takva iskustva. Rekao je da je njegov broj mobitela dobio od Roberta Vukasa. Mjesec dana prije toga kupio je dva šlepera cementa od Roberta Vukasa. To je bio cement koji je poticao iz Lukavca u Bosni i s tim nije imao nikakvih problema. U to vrijeme 24 tone

cementa koje mu je ponudio na prodaju koštalo je 16.000,00 do 17.000,00 kuna s PDV-om. Taj čovjek mu ga je ponudio za 14.000,00 ili 15.000,00 kuna. Rekao je tom čovjeku da mu je to previše i da može dati najviše 10.000,00 kuna na što mu je taj čovjek rekao da mu to ne odgovara. Istog dana poslijepodne taj čovjek ga je ponovno nazvao i rekao mu da će mu cement prodati za 10.000,00 kuna, pod uvjetom da sam organizira prijevoz iz Našice i da mu donese novce u Bosanski Brod. Rekao je da njegova firma radi remont na rafineriji u Bosanskom Brodu i da nema vremena dolaziti u Hrvatsku po novac. Taj mu se čovjek nije predstavio, odnosno ne sjeća se kako se on predstavio. Na to je pristao. Kako su svi njegovi kamioni bili zauzeti, nazvao je Ivicu Ždrakića koji je prolazio kroz Našice i vraćao se za Požegu s praznim kamionom te ga angažirao da preuzme te 24 tone cementa u Našicecimentu. Kada ga je Ivica Ždrakić nazvao i rekao da je taj cement natovario i da je s nalogom za utovar sve u redu, on je otišao u Bosanski Brod i predao novac čovjeku starosti 50 do 60 godina, sijede kose i poslovnog izgleda. Našli su se odmah lijevo od graničnog prijelaza u nekoj pečenjarnici te mu je tamo predao 10.000,00 kuna. S njim je išao i Stojan Krajnović iz Požege. Ivici Ždrakiću je dao broj od te osobe iz Bosne da mu se javi ako bude kakvih problema prilikom utovara cementa. Nije ni sa kim komunicirao prethodno u tvrtki Našički autocentar koja vrši organizaciju transporta za Našiceciment kako bi provjerio da li zaista ima dogovorena kakva kompenzacija s tim cementom. Toj osobi u Bosni rekao je broj Ždrakićevih registarskih oznaka kamiona s kojim je trebao doći po cement. On mu je taj cement dovezao i on ga je iskoristio za gradnju hale i kanala za popravak kamiona. Inače ima poslovnu suradnju s tvrtkom Našički autocentar d.o.o. Za njih vrši usluge prijevoza na temelju potpisanog ugovora. Kada je dogovarao kupnju cementa na opisani način i preuzeo taj cement nije čuo za osobu imena Janko Grubišić niti za tvrtku Oktet Sesvete. Otprilike dva tjedna poslije toga nazvao ga je Krešo, čije prezime ne zna, iz Našičkog autocentra d.o.o. i pitao ga da li je on i od koga kupio 24 tone cementa. Ispričao mu je da je kupio taj cement na način kako je to i ovdje ispričao. Dao mu je broj telefona s kojeg je bio nazvan od te osobe iz Bosne, a on mu je poslije rekao da mu se na taj broj nitko ne javlja. Tom prilikom Krešo mu je spomenuo da je taj cement preuzela na prijevoz osoba koja se predstavila da je iz tvrtke Oktet iz Sesveta, jer da ima prazne kamione koje se nalaze u Slavoniji i trebaju se vraćati za Zagreb. Rekao mu je da mu je Ivica Ždrakić rekao da je njemu odvezao taj cement. Krešo mu je rekao da je taj cement trebao biti isporučen kupcu MD Profil u Rijeci. Poslije je jednom prilikom sreo Rajka Obradovića koji živi u Požegi u Frankopanskoj ulici i on mu je rekao da je bio zajedno s Aleksandrom Stanivukom privođen u policiju pri čemu mu je Aleksandar Stanivuk ispričao da su Robert Vukas i Ignac Vukelić zvani Naca njega prevarili za cement, odnosno da su mu smjestili da ispadne da je on zapravo uzeo taj cement na prevaru. Poslije je u cafe baru Orhideja u Požegi sreo Aleksandra Stanivuka. S njim u društvu je bio Stojan Krajnović i još nekoliko osoba. Tom prilikom mu je Aleksandar Stanivuk rekao da je odvoženje cementa iz Nexe Grupe organizirao Robert Vukas zajedno s Nacom koji je u Bosni. Rekao mu je da je on jednom prilikom išao s Robertom Vukasom i još nekom osobom u Bosnu i da je Robert Vukas rekao da su njemu smjestili. Također mu je rekao da su oni organizirali i prijevaru tvrtke Berg u Vukovaru od koje su kupili crijep, a koji je također Naca njemu prodao nekoliko dana nakon što mu je prodao cement. Kupio je šleper crijepa za 15.000,00 kuna. Jednako tako je nosio novac u Bosnu i predao ga Naci i to nakon što je njegov vozač s

njegovim kamionom Nikola Dragaš natovario taj crijep u Vinkovcima. Za taj crijep je također dao iskaz u Općinskom državnom odvjetništvu u Požegi. Potom je on nazvao Roberta Vukasa i pitao ga o tome. Robert Vukas mu je priznao da je on dao broj Naci, ali da on nema s tim ništa. Kada je Robertu Vukasu rekao da je s njim Aleksandar Stanivuk i da sve zna, on mu je spustio slušalicu. Godinu dana poslije slučajno je sreo Roberta Vukasa kod zajedničkog knjigovođe u Požegi. On mu je tada rekao da će on Našičkom autocentru podmiriti cijenu cementa koji je on kupio od Nace. Ponudio mu je da bi to mogao riješiti na način da njemu da gume za kamione, a da on Našičkom autocentru podmiri taj cement. No on to nije učinio. Zadnjih desetak dana od kada je dobio poziv za ovo ispitivanje, gotovo svakodnevno ga naziva Robert Vukas i moli da ga ne spominje u ovom postupku, jer da on pokušava riješiti s Nacom da Našičkom autocentru plati za taj cement. Rekao mu je da se boji da ne bi bio osumnjičen zbog toga, jer da se već nalazi pod uvjetnom osudom zbog sličnog kaznenog djela. Ignaca Vukelića nikada prije nije vidio niti poznavao. Saznao je za to ime tek kada je čuo da ima nekih problema vezanih za cement i crijep kupljen na opisani način. Tada je čuo i da je to stari prevarant i da se zbog sličnih prijevара nalazi u bijegu u Bosni. Prije petnaestak dana nazvao ga je Robert Vukas i molio da ga ne spominje na sudu, a potom ga je nazvao Ignac Vukelić s nekog drugog broja mobitela i rekao mu da dođe u Bosanski Brod da se dogovore. Njih dvojica su mu pokazivali sliku i dokumente za neku kuću u Velikoj Gorici za koju su rekli da će je prodati i da će iz tih novaca podmiriti dug za cement Našičkom autocentru. S njim je tom prilikom bio njegov vozač Nikola Dragaš iz Požege koji živi u ljevaoničkim zgradama pored Vranduka. Nikola Dragaš čak ima snimljen taj razgovor na svom mobitelu. Čuo je da su Robert Vukas i Ignac Vukelić prodali još dva tri šlepera cementa na isti način Zoranu Maraviću iz Virovitice.

10.1. Nakon što je svjedoku Goranu Čiko pročitao ovaj njegov raniji iskaz, izjavio je da ostaje kod svega što je tada naveo i da se taj događaj odvio upravo tako kako je uneseno u zapisniku. Naveo je da prije ovog događaja nije čuo za Ignaca Vukelića zvanog "Naca" i da se prvi put s njim sreo u nekoj pečenjari u Bosanskom Brodu kada mu je dao 10.000,00 kuna za 24 tone cementa. S njim nije ništa ranije dogovarao, a niti poslije toga. Bavi se prijevozničkim uslugama i ima svoju tvrtku koja posluje s ozbiljnim trgovačkom društvima npr. Pivovara, Karlovačka pivovara, Studenac, Dukat i sl., te vozi milijunske vrijednosti robe i ne bi si dozvolio da nekoga prevari za znatno manje iznose. Pristao je na ponudu toga Nace zato što je bila ispod cijene i to mu je odgovaralo. Bilo mu je bitno da ima otvoren nalog u Nexu i to je provjerio i na tom je inzistirao. Znao je da Nexa Našicecement ima poslovnu politiku da putem kompenzacije plaća dugove pa nije posumnjao da je taj Vukelić na taj način dobio ovaj cement od Nexa grupe. Kasnije je čuo tko je on i što je on i da cijeli život ništa konkretno nije radio, već da se bavi prijevarama i mnoge je na taj način oštetio. Već godinama bježi od policije i sada se nalazi negdje u Bosni, a čuo je da ima više od 150 kaznenih djela prijevара. Njegov kolega Stojan Krajnović ga je prepoznao u toj pečenjari i kasnije mu je rekao tko je on. Zbog vrlo sličnog događaja kada je od tog istog Nace kupio crijep koji je bio ispod tržišne cijene optužen je i protiv njega se vodi kazneni postupak na Općinskom sudu u Vukovaru. Tamo se već dugo godina brani na isti način kao što je to danas na sudu rekao, ali je ovdje svjedok, a tamo je optužen. Govorio je istinu i opisao ono što se stvarno dogodilo i

što je vidio. Da je njegov iskaz istinit pretpostavlja da će potvrditi i svjedok Krajnović koji je bio u Bosanskom Brodu i koji se sreo s Ignacom Vukelićem.

10.2. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Gorana Čike, budući da je on iskazivao vrlo detaljno i dosljedno, a njegov se iskaz gotovo u cijelosti podudara s iskazima svjedoka Stojana Krajnovića i Ivica Ždrakića, kao i s iskazom svjedoka Roberta Vukasa iz prethodnog postupka, budući da je ovaj tada potvrdio da ga je Goran Čiko pitao je li optuženiku dao njegov telefonski broj i da mu je Goran Čiko rekao da ga je optuženik, a za kojeg je Goran Čiko naveo u svom iskazu da je tek kasnije saznao kako se zove, nazvao i ponudio mu cement na prodaju i da je optuženiku donio novac u Bosanski Brod. Imajući u vidu navedeno te da je Goran Čiko potvrdio prijevozniku Ivici Ždrakiću na teretnom listu da je njemu, odnosno njegovoj tvrtki isporučio cement, a što sigurno ne bi učinio da je sudjelovao u prijevari vezano za taj cement koji mu je isporučen, jasno je da sve ove okolnosti govore o tome da je do isporuke cementa Goranu Čiko došlo na način kako je on i opisao. Budući da je Robert Vukas u prethodnom postupku naveo za Gorana Čiko da je prijevoznik iz Požege s kojim je ranije surađivao i koji je uvijek bio korektan, a što se podudara i s iskazom svjedoka Stojana Krajnovića, budući da je i on naveo da Gorana Čiko poznaje kao osobu koja ima prijevozničku tvrtku i koja uredno posluje i nije nikome dužan, te imajući u vidu da je i Ivica Ždrakić naveo da je surađivao s Goranom Čiko, dok je navodima da je Goranu Čiko cement istovarao na parkiralište njegovih teretnih vozila ukazao i da se radi o prijevozniku s većim brojem teretnih vozila, očito je da se u takvim okolnostima može vjerovati Goranu Čiko kada za sebe tvrdi da je ozbiljan poduzetnik, odnosno prijevoznik i da surađuje s raznim renomiranim tvrtkama (Karlovačka pivovara, Studenac, Dukat i dr.) u prijevozu robe milijunske vrijednosti, a upravo te okolnosti ukazuju i da nije realno da bi on stečenu reputaciju i stabilnost svoje prijevozničke tvrtke ugrozio prijevarnim radnjama u svojoj branši poslovanja, a posebno nije realno da bi se izložio tom riziku zbog jedne isporuke cementa.

10.3. Iz navedenih razloga sud je na temelju članka 421. stavak 1. točke 3. i 4. ZKP/08. odbio dokazni prijedlog branitelja optuženika s rasprave od 2. veljače 2026. da se od Općinskog suda u Vukovaru pribavi spis predmeta broj K-150/2016. koji se vodi u postupku protiv optuženika i Gorana Čike zbog kaznenog djela prijevare. Branitelj je obrazlažući ovaj dokazni prijedlog naveo da je u tom predmetu u kojem je zakazano ročište za objavu presude 3. veljače 2026. Goran Čiko okolnosno priznao da je sudjelovao u prijevari zajedno s optuženikom, međutim da je doista tako i bilo sigurno bi branitelj, a koji zastupa optuženika i u tom predmetu, zapisnik s te rasprave predao i ovom sudu, no kako to nije učinio nije ni potkrijepio svoje tvrdnje da je Goran Čiko okolnosno priznao kazneno djelo. Pored toga, ovdje se radi o drugom kaznenom predmetu i to prema iskazu Gorana Čiko vezano za kupovinu crijepa ispod tržišne cijene, time da je Goran Čiko u svom iskazu u ovom postupku za tu kupovinu crijepa naveo da je na isti način kako je kupio cement od osobe koja je njegov broj nabavila od Roberta Vukasa od te iste osobe kupio i crijep nakon nekoliko dana, a za koju je poslije saznao da se radi o optuženiku. S obzirom da je Goran Čiko naveo da se u tom postupku pred Općinskim sudom u Vukovaru već dugo godina brani na isti način kao što je i ovdje iskazivao kao svjedok, očito je da je u tom postupku Goran Čiko od početka osporavao krivnju, a i kada bi se uzelo da je

u tom postupku priznao krivnju, takvo priznanje koje uslijedi nakon desetljeća osporavanja krivnje može biti motivirano i željom za okončanjem dugotrajnog postupka. Prema tome, dokazni prijedlog za pribavljanje navedenog spisa predmeta Općinskog suda u Vukovaru, a koji još nije ni pravomoćno dovršen, ocijenjen je neprikladnim za utvrđenje spornih činjenica i usmjerenim na odugovlačenje ovog postupka.

11. Svjedok Stojan Krajnović izjavio je da se ne sjeća svih detalja, jer je prošlo 8 godina, pa mu je stoga na temelju članka 426. ZKP/08. pročitao njegov raniji iskaz s dokazne radnje ispitivanja u Općinskom državnom odvjetništvu u Našicama od 23. veljače 2015. Tada je iskazao da je bilo toplo vrijeme kada je 2013. pomagao oko popravaka kamiona u Požegi kod Gorana Čike koji ima prijevozničku firmu. U jednom trenutku Gorana je nazvao neki čovjek i ponudio mu na prodaju, čini mu se, jedan šleper cementa ispod cijene. Zna da ga je Goran Čiko pitao da li postoji neki problem s tim cementom, a taj mu je čovjek rekao da je otvoren nalog za isporuku tog cementa u Cementari u Našicama i da to može provjeriti. Rekao mu je točan naziv firme i količinu cementa na koju je nalog otvoren. Goran Čiko je odmah potom nazvao cementaru gdje mu je potvrđeno da je na tu firmu i tu količinu cementa zaista otvoren nalog. Nije nikada čuo za osobu po imenu Janko Grubišić niti za tvrtku Oktet iz Sesveta. Potom je Goran Čiko nazvao tu osobu i rekao mu da hoće kupiti taj cement. Nije mu poznato da li je bilo spominjanja kakve kompenzacije. Taj čovjek je Goranu rekao da isti taj dan mora donijeti gotovinu, ali on ne zna koji iznos, u Bosanski Brod. Ne zna na koji način je dogovorena isporuka toga cementa. Goran Čiko ga je pitao da li želi ići s njim u Bosanski Brod na što je on pristao. Tamo su se našli s muškom osobom starom šezdesetak godina za kojeg bi po izgledu rekao da je poslovni čovjek. Toga je čovjeka tom prilikom prvi puta vidio. On je bio sa strane, Goran Čiko mu je predao novac i sve je to vrlo kratko trajalo. Nije mu poznato kada je taj cement isporučen. Nakon 15 do 20 dana čuo je od Rajka Obradovića iz Požege, Vilima Korajca i Aleksandra Stanivuka da su Robert Vukas i neki čovjek iz Bosanskog Broda prevarili Čiku i podijelili novce. Bio je u kafiću s Goranom Čikom kada je Aleksandar Stanivuk to rekao Goranu Čiki. Rekao je da je Robert Vukas dao toj osobi, a koji je zapravo Ignac Vukelić iz Požege, telefonski broj od Gorana Čike. Njemu je Goran Čiko poslije rekao da je zbog kupnje toga cementa morao ići u policiju. Ne zna što je on s tim cementom učinio niti mu je poznato kakvih je problema on s tim cementom poslije imao. Čuo je da Robert Vukas ima firmu, a da je već neke firme otvarao i zatvarao, te da je znao uzimati robu od ljudi i neplatiti ju. Čuo je od Aleksandra Stanivuka da je Robert Vukas dao Čikin broj Ignacu Vukeliću i rekao mu da je on osoba koja ima novac i koji će kupiti cement. Inače Gorana Čiku poznaje kao osobu koja ima prijevozničku firmu koja uredno posluje i nije nikome dužan.

11.1. Nakon što je svjedoku Stojanu Krajnoviću pročitao ovaj njegov raniji iskaz naveo je da se ne sjeća takvog svog iskaza i da se ne sjeća da je dao iskaz u Našicama. Naveo je da je ispitivan u Vukovaru i da je tamo rekao da je prepoznao Nacu kada su bili u Bosanskom Brodu kada je bio s Čikom, jer je Čiko bio s Nacom kad je dogovorio kupnju cementa. Poznaje Nacu, jer je živio u kući pored njega i znaju se dugo godina i dobar je s njegovim sinom, tako da ne bi sigurno rekao da prvi puta vidi Ignaca Vukelića. Na tom je susretu stajao malo sa strane. Kada su se Goran Čiko i optuženik dogovorili oko kupnje cementa na povratku kući u autu je Čiki rekao

"Pa to ti je Naca iz Požege, zove se Ignac Vukelić i znam da je prevarant. To znaju svi u gradu jer je mnoge prevario." Takav iskaz je dao u Vukovaru, a ovog iskaza u Našicama se ne sjeća. Sjeća se da mu je Aleksandar Stanivuk rekao da je Vukas dao Goranov broj Ignacu i rekao da je Goran osoba koja ime novce i da će kupiti cement. To je čuo u caffe baru Arabeska u Požegi. Zna da bi Goran, kao i svi drugi, kupio nešto što je jeftinije od tržišne cijene. Goran i on su dugogodišnji prijatelji i odrasli su zajedno. Njihove se obitelji zajedno druže. Govori istinu i spreman se suočiti s Ignacom na raspravi. Nakon toga će se vidjeti tko laže, a tko govori istinu.

11.2. Sud nije imao razloga sumnjati ni u iskaz svjedoka Stojana Krajnovića, budući da se njegov iskaz podudara s iskazom svjedoka Gorana Čike, a u dijelu gdje je naveo da je po povratku kući nakon susreta Gorana Čike i optuženika vezano za cement rekao Goranu Čiko da je to Naca iz Požege i da se radi o prevarantu njegov je iskaz potvrđen i iskazom svjedoka Roberta Vukasa iz prethodnog postupka, budući da je Robert Vukas tada također spomenuo da je Goran Čiko išao sa Stojanom Krajnovićem u Bosanski Brod platiti cement osobi koja mu je isti ponudila ispod cijene i da je tamo Stojan Krajnović prepoznao da se radi o optuženiku, a da Goran Čiko to ranije nije znao. Ove sve ukazuje da se Stojanu Krajnoviću može vjerovati i kada na raspravi tvrdi da je optuženika poznavao od ranije. Iz navedenih razloga sud je ocijenio da je svjedok Stojan Krajnović vjerodostojno iskazivao.

12. Svjedok Ivica Ždrakić izjavio je da se ne sjeća svog ranijeg iskaza, pa mu je stoga na temelju članka 426. ZKP/08. pročitao njegov raniji iskaz s dokazne radnje ispitivanja u Policijskoj upravi Požeško-slavonskoj od 9. travnja 2015. Tada je iskazao da je vlasnik autoprijevoznčkog obrta „Javni prijevoz Ivica Ždrakić” sa sjedištem u mjestu Velika, Ulica Dragutina Lermana kbr.19 te da je trenutno vlasnik dva kamiona šlepera. U obrtu trenutno je zaposleno tri osobe, dva vozača i on. Gorana Čiku poznaje već duži niz godina te su u više navrata i ostvarivali poslovnu suradnju. Suradnja se očitovala u međusobnom pružanju autoprijevoznčkih usluga. Koliko se sjeća, dana 27. svibnja 2013. kontaktirao ga je Goran Čiko i pitao ga ima li slobodan kamion, jer je trebao iz Našica, iz cementare Našice dovesti jedan šleper cementa. Isti mu je tom prilikom rekao da on nema trenutno svoj slobodni kamion te ga je zamolio da za njega izvrši uslugu prijevoza iz Našica u Požegu. Dogovorili su se da će mu izvršiti uslugu prijevoza za novčani iznos od 600,00 kuna. Nakon toga, Goranu je dao registracijsku oznaku njegovog kamiona PŽ 739-CG kako bi isti mogao najaviti vozilo koje će doći na utovar cementa dispečerima u Našičkom autocentru te na otpremu u cementaru Našice. Toga dana u više navrata telefonski se čuo s Goranom Čikom te mu je u jednom od razgovora Goran potvrdio da je u Našičkom autocentru i u otpremi cementare Našice najavio vozilo, te da je otvoren nalog na registraciju vozila te da se može otići na utovar cementa. Nakon toga nazvao je osobno u Našički autocentar gdje je kod dispečera imenom Nebojša, čijeg prezimena se ne može sjetiti, dodatno provjerio je li na registracijsku oznaku PŽ 739-CG, kamiona čijeg je vlasnik, uistinu otvoren nalog za utovar cementa kojom prilikom mu je Nebojša potvrdio da je nalog otvoren te da je poslan na otpremu u cementaru i da se može doći na utovar cementa. Isto tako, nazvao je na otpremu cementare Našice gdje mu je bilo potvrđeno da je otvoren nalog na vozilo registracijskih oznaka PŽ 739-CG te da može doći na utovar. Nakon toga, sjeo je u kamion - šlepu registracijskih oznaka PŽ 739-CG te je otišao za Našice gdje je na utovar došao oko

13,00 sati. Nakon što je utovar izvršen, otpremnicu i svu ostalu dokumentaciju preuzeo je na vagi, odnosno na otpremi Cementare Našice, a čije preslike istovjetnoj originalu prilaže uz svoj iskaz. Nije provjeravao što je pisalo na otpremnici niti na tovarnom listu Našičkog autocentra, te se odmah po utovaru zaputio prema Požegi. Po dolasku u Požegu, oko 15,00 sati otišao je u Ulicu Vranduk gdje Goran Čiko ima parkiralište svojih teretnih vozila poradi istovara cementa. Na parkiralištu ga je dočeka Goran Čiko s viličarom te je isti viličarom istovario cement na navedenom parkiralištu. Nakon što je Goran istovario cement, u vezi izvršenog prijevoza ispisao je Goranu tovarni list „Javnog prijevoza Ivica Ždrakić” koji je Goran potpisao te samim time potpisao je da je cement i preuzeo, a čiju presliku istovjetnoj originalu prilaže uz svoj iskaz (točka 17.1.). Nakon što mu je potpisao navedeni tovarni list, predao je Goranu i dokumentaciju koju je dobio prilikom utovara cementa u cementari Našice, odnosno predao mu je otpremnicu i tovarni list Našičkog autocentra. Nije mu poznato na koga je otpremnica glasila, misli da je ista glasila na tvrtku „MD Profil Rijeka”, ali je Goran Čiko rekao da mu samo preda sve papire i da će on sve dalje rješavati. Nakon što je Goranu predao svu dokumentaciju i svoj tovarni list, Goran Čiko mu je isplatio novčani iznos od 600,00 kuna te je otišao kući. Nakon što je istovario cement kod Gorana Čike više ga nitko nije ništa pitao vezano uz cement sve dok nije dobio račun Našičkog autocentra i obavijest o nedospjelom plaćanju preuzetog cementa čije preslike istovjetnoj originalu prilaže uz svoj iskaz. Račun je glasio na ime njegovog obrta „Javni prijevoz Ivica Ždrakić”, kao i otpremnica iako nije naručio nikakav cement, nego je samo vršio uslugu prijevoza za Gorana Čiku. Nedugo nakon toga, pozvan je u policiju, u Policijsku postaju Požega radi davanja izjave vezano uz pruženu uslugu prijevoza cementa za Gorana Čiku te vezano uz izdane račune i otpremnicu Našičkog autocentra na ime njegovog obrta. U policiji je dao pisanu izjavu koju ponovno prilaže uz svoj iskaz, a u kojoj su opisane naprijed navedene činjenice vezane uz prijevoz cementa za Gorana Čiku. Poslije toga, dana 25. travnja 2014. zaprimio je prijedlog za ovrhu Našičkog autocentra vezano uz naprijed opisani prijevoz cementa, što prilaže uz svoju izjavu (točka 17.2.). Na zaprimljeno rješenje o ovrši kod javnog bilježnika Nike Bagarića u Požegi izrazio je prigovor, jer cement nije za sebe naručivao nego je izvršio uslugu prijevoza cementa za Gorana Čiku, a koji je cement nakon izvršene usluge prijevoza i preuzeo. Osobno ne poznaje osobu imenom Ignac Vukelić niti je s istim ikada imao poslovnu suradnju. Za istog je čuo od drugih osoba da se bavi kriminalnim radnjama, ali s njim nije imao nikakvog kontakata. Isto tako ističe da osobu Robert Vukas osobno ne poznaje, niti je s istim ikada surađivao. Misli da poznaje Robertovog oca s kojim je nekada davno bio u kontaktu.

12.1. Nakon što je svjedoku Ivici Ždrakiću pročitao ovaj njegov raniji iskaz izjavio je da nema što dodati tom iskazu i da u cijelosti ostaje kod svih navoda koje je iznio policijskom istražitelju. Ponovio je da mu je bio otvoren nalog i da je vozio cement za Gorana Čiku i to za naknadu od 600,00 kuna. To je sve što je on učinio, ali nakon prijevoza je došla ovrha, a ne sjeća se u kojem iznosu. Zna da je ovrha glasila na vrijednost šlepera cementa. Navodno je on trebao izvršiti prijevoz za društvo MD Profili Rijeka, što on nije znao. Nakon toga je zvao Gorana i on mu je rekao da su u toj priči Vukas i Naca i da je on nosio neke novce za Nacu u Okučane ili Banja Luku, a on to ništa nije znao. Rekao je Goranu da mu to sve smrdi, a za Nacu je znao po čuvenju da se bavi kriminalom i da je prevarant i s njim nije želio imati nikakvog

poslovnog odnosa. Kasnije mu je Goran nudio nekakvu kompenzaciju u gumama i slično, ali on na to nije pristao. Goran mu je rekao da su i njega preveslali i da nije znao da će sve tako završiti. Predmetni postao prijevoza je odradio po nalogu Gorana Čike. On ga je nazvao i rekao mu da je otvoren nalog kojeg je on dva puta provjerio u Našičkoj cementari i uvjerio se da je nalog bio otvoren. Isporučio je cement i Goranu Čiki je dao otpremnicu i tovarni list od Cementare, a on mu je platio 600,00 kuna. Mislio je da je s tim odradio posao.

12.2. Imajući u vidu da je svjedok Ivica Ždrakić detaljno iskazivao i da je njegov iskaz potkrijepljen materijalnom dokumentacijom, odnosno prigovorom protiv ovrhe koju je protiv njega pokrenulo trgovačko društvo Našički autocentar d.o.o. za isporuku cementa koju je isporučio Goranu Čiko, a u kojem je isti opisao okolnosti koje su dovele do te isporuke na isti način kao što je o tome iskazivao i u ovom postupku, kao i tovarnim listom od 27. svibnja 2013. u kojem je evidentirano da je cement prevezao Goranu Čiko, a uzimajući u obzir da se njegov iskaz podudara i s iskazom Gorana Čiko, kao i s iskazom svjedoka Stojana Krajnovića, sud je ocijenio da je i ovaj svjedok vjerodostojno iskazivao.

13. Svjedok Robert Vukas izjavio je da se ne sjeća svog ranijeg iskaza, jer je bilo davno, pa mu je stoga na temelju članka 426. ZKP/08. pročitao njegov raniji iskaz s dokazne radnje ispitivanja u Općinskom državnom odvjetništvu u Našicama od 20. veljače 2015. Tada je iskazao da je još 2007. upoznao Ignaca Vukelića zvanog „Naca“ kada je bio na tržnici u Bosanskom Brodu i kupovao cigarete. Ignac je primijetio njegov osobni automobil s požeškim tablicama, prišao mu i predstavio se. Pitao ga je odakle je, a Ignac Vukelić mu je rekao da je on iz Požege te da je zbog nekih kaznenih postupaka koji se protiv njega vode već duže vremena u bijegu u Bosni. Tvrdio je da je to njemu sve politički namješteno. Ignac mu je rekao da poznaje njegovog oca i strica. Ignac je bio vrlo dobro odjeven i izgledao je kao vrlo uglađen gospodin i on mu je vjerovao. Bio je vrlo ugodan u društvu te su tom prilikom otišli na piće i razgovarali. Kako je on redovito odlazio kupovati cigarete u Bosanski Brod, uvijek se našao s „Nacom“ na piću te su se često puta čuli i preko telefona. Tijekom 2008. Ignac mu je čak ponudio da će mu osigurati prijevozničke poslove u Bosni za što je Ignacu dao određene veće iznose novca, ali od tih poslova na kraju ništa nije bilo. Shvatio je da ga je Ignac izmanipulirao. No, Ignac je bio tako uvjerljiv i tako je vješto sve to prezentirao da je on njemu vjerovao, a činio je to još nekim njegovim drugim kolegama. Poslije 2010. godine on je izbjegavao Ignacovo društvo, iako ga je Ignac i nadalje pozivao na telefon kako bi dogovorili neki posao, ali on je to odbijao. Ignac ga zove sa svog broja telefona 00387650747. Poznato mu je da Ignac živi u mjestu Velika Barica, 10 kilometara udaljeno od Bosanskog Broda. Prije dvije godine nazvala ga je supruga za vrijeme dok je bio u Derventi, BiH, i rekla mu da je kod njih došao Goran Čiko. Inače Gorana Čiku poznaje. On je prijevoznik iz Požege te je s njim imao i poslovnu suradnju pri čemu je uvijek bio korektan. Gorana je tada nazvao i on mu je rekao da je od „Nace“ kupio neki cement zbog čega sada ima problema. Goran je znao da je on imao kontakte s „Nacom“, pa ga je pitao da li je možda „Naci“ dao njegov broj telefona na što je on Goranu odgovorio da nije. Kada su se poslije našli u kafiću Goran Čiko je rekao da je kupio 2 ili 3 šlepera cementa od „Nace“ koji ga je nazvao i rekao mu da ima cement koji je dobio u kompenzaciju te mu ga ponudio na prodaju. Goran Čiko nije znao da se ta osoba zove „Naca“. Ali ne

zna kako mu se ta osoba na početku predstavila. Goran Čiko je zajedno sa svojim kolegom otišao u Bosanski Brod i zapravo je taj njegov kolega Stojan Krajnović tamo prepoznao da je ta osoba Ignac Vukelić zvani „Naca“ iz Požege. Više se ne sjeća koliko je Goran Čiko platio taj cement. To je moralo biti barem 10.000,00 kuna za jedan šleper. Nije mu poznato što je Goran Čiko učinio s tim cementom. On je taj problem više puta u osobnom susretu i preko telefona rekao „Naci“. Naca se na to samo smijuljio i govorio da je u poslu i da će biti riješeno. Nije nikada čuo za osobu imena Janko Grubišić niti za tvrtku „Oktet“. Ivicu Zdrakića poznaje, ali ne zna da li on ima kakve veze s ovim o čemu je danas iskazivao.

13.1. Nakon što je svjedoku Robertu Vukasu pročitao ovaj njegov raniji iskaz, naveo je da se ne sjeća detalja i da se ne sjeća skoro ničega. U međuvremenu je imao osobnih problema, razveo se, ostao je bez posla i nema što drugo dodati. Ignaca Vukelića je povremeno viđao u Bosni i nema što tajiti, ali misli da se svi oni na njega vade i misli da je Ignac jedini nevin u svemu tome. Ovo što mu je pročitano mu je nepoznato, a evidentno je da je ispitivan prije više od osam godina i ne zna ništa.

13.2. Nakon što je svjedoku Robertu Vukasu predložen zapisnik Općinskog državnog odvjetništva u Našicama od 20. veljače 2005. s dokazne radnje njegovog ispitivanja u svojstvu svjedoka naveo je da ne prepoznaje potpise na tim stranicama kao svoje i da se ne potpisuje na takav način, već da uvijek piše „R. Vukas“, a da je iz posljednjeg potpisa na stranici 72. vidljivo da je taj potpis različit od ona prva dva potpisa.

13.3. Nadaje se svjedok Robert Vukas ponovio da se ne sjeća svog iskaza i da je apsurdno ovo što je Ignacu Vukeliću stavljeno na teret, jer je on dugogodišnji auto prijevoznik već više od 40 godina, a otac mu je bio auto prijevoznik i zna kako se radi. Praktički je nemoguće da se roba podigne u Zagrebu, Našicama ili bilo gdje drugdje, a da se onda istovari ne prema nalogu gdje dobije, već negdje drugdje. To se tako ne radi, pa ni prilikom kompenzacije. Priče su da ta osoba tko je natovarao robu ne zna kome vozi i kome treba isporučiti robu. Zbog svega toga smatra da su se svi drugi izvukli iz ovog postupka, a samo Naca koji je sada u Bosni ispašta zbog svih drugih. Cijela Požega bruji o tome i svi su se u Požegi vadili na Nacu, tko god je što skrivio vadio se na Nacu. Nije istina da je on organizirao prijevoz s Nacom, on s tim nema veze. Nije istina niti da se Goran Čiko i optuženik ne poznaju. Oni se poznaju, sinovi su im otprilike sličnih godina. Zna da Naca ima sina Tomija koji je generacija Čikinog sina i oni su mala sredina i svi se poznaju, tako da se njih dvojica poznaju. Poznato mu je da se protiv Gorana Čika vodi jedan kazneni postupak na sudu, misli u Vukovaru, i u tom postupku su optuženi on i Naca za prijevaru u vezi nekog krijepa. Da je sve bilo kako Goran Čiko kaže postavlja se pitanje zašto bi on vozio za Nacu i zašto bi ulazio u posao ako je Naca takav kriminalac. Može objasniti postupak preuzimanja cementa iz Cementare, jer je dugogodišnji prijevoznik. Nije moguće preuzeti robu na temelju kompenzacije, ako nema naloga za takav način preuzimanja robe. U nalogu stoji kome ide roba, a za prijevoz se mora podnijeti nekakav dokument kome ide roba umjesto gdje bi trebao ići. U Cementari vozač predaje osobnu, papire od kamiona, važe se kamion i na ulazu i na izlazu, a roba se istovara osobi koja mora potpisati primitak robe. Ako osoba koja je preuzela robu nije isporučila robu kako je dogovoreno Cementara zove policiju i utvrđuje se tko je uzeo robu, na čije ime i po

kakvoj osnovi. U nalogu mora stajati kome se roba isporučuje i da li je to kompenzacija i u kojem iznosu. Nemoguće je da netko uzme robu i da trećoj osobi koja nije povezana s pravnim poslom i to mi je sve čudno. Mora postojati u nalogu trag kome se roba vozi. Tako npr. ako je društvo Oktet bilo dužno Naci, tada je moralo to pisati u nalogu i moralo je biti navedeno gdje se roba vozi i kome. Ako toga nema to su priče za malu djecu. Goran Čiko govori neistinito kada tvrdi da je on organizator, jer to nema smisla. Da je on organizirao prijevoz pa valjda bi on bio optužen i što onda ima s tim Naca. Ništa od navedenog nije točno, a on s organizacijom prijevoza nema ništa. Misli da je Goran Čiko organizirao prijevoz, odnosno postavlja pitanje tko je vozio kamion. Moli sud da ga više ne zove, jer on s tim nema ništa.

13.4. S obzirom da se iskaz Roberta Vukasa iz prethodnog postupka gotovo u cijelosti podudara s iskazom svjedoka Gorana Čike i Stojana Krajnovića te imajući u vidu da Robert Vukas prilikom ispitivanja na raspravi nije dao razuman razlog za odstupanje od tog svog ranijeg iskaza, kao i da ne stoje njegove tvrdnje da je na zapisniku o njegovom ispitivanju u prethodnom postupku vidljivo da je posljednji potpis različit od prva dva potpisa, budući da su na sve tri stranice zapisnika o njegovom ispitivanju njegovi vlastoručni potpisi istovjetni (listovi 70 do 72 spisa), navedene okolnosti ukazuju da je Robert Vukas na raspravi očito izbjegavao iskazivati o svim okolnostima koje su mu poznate, a o kojima je detaljno iskazivao u prethodnom postupku. S obzirom da se u iskazima Gorana Čike i Stojana Krajnovića on spominje kao osoba koja je optuženiku dala telefonski broj Gorana Čike radi prodaje cementa, a na što ukazuju i sami navodi ovog svjedoka iz prethodnog postupka da ga je Goran Čiko pitao je li optuženiku dao njegov broj, te imajući u vidu da se ovaj svjedok spominje i kao osoba koja i sama ima veze s tom prijevornom radnjom, a što potvrđuju i navodi ovog svjedoka iz prethodnog postupka u kojima je rekao da je po njegovoj procjeni cijena cementa koju je Goran Čiko platio morala biti barem 10.000,00 kn, dakle spomenuo je upravo cijenu za koju je Goran Čiko i naveo da je platio optuženiku, a što ukazuje da mu je bilo poznato koliko je Goran Čiko platio cement, a samim time ukazuje i da je o tome jedino mogao dobiti informaciju od optuženika što nadalje potvrđuje i da su oni bili u kontaktu vezano za prodaju cementa Goranu Čiko, jasno je da sve ove okolnosti ukazuju da se Robertu Vukasu ne može vjerovati kada na raspravi tvrdi da se ničega ne sjeća i da se ne sjeća svog ranijeg iskaza iz prethodnog postupka. Sve ove okolnosti idu u prilog zaključku da je Robert Vukas na raspravi izbjegavao iskazivati o onome što mu je poznato vezano za prodaju cementa Goranu Čiko kako bi sebe zaštitio, a i optuženika s obzirom da je u svom iskazu u prethodnom postupku ukazao da su oni u prijateljskim odnosima, odnosno da su često u kontaktu.

14. Svjedok Zoran Maravić naveo je u svom iskazu da se sjeća da je vozio prije 10-tak godina nekakav cement i da je taj cement pretovarao u mjestu Stružac prije Siska gdje su došli neki manji kamioni i da mu se tamo potpisala dokumentacija. Zbog proteka vremena više se ne sjeća detalja tih poslova prijevoza i u cijelosti ostaje kod svog iskaza koji je o tome ranije dao u policiji.

14.1. Budući da je svjedok Zoran Maravić naveo da se ne sjeća svih okolnosti o kojima je ranije iskazivao, na temelju članka 426. ZKP/08. pročitao je njegov raniji

iskaz s dokazne radnje ispitivanja u Policijskoj postaji Virovitica od 13. travnja 2015. Tada je iskazao da posjeduje tvrtku za prijevoz u domaćim i inozemnim transportima pod nazivom „Clavis” d.o.o. sa sjedištem u Dardi, Kralja Petra Krešimira IV kbr. 2/A. S obzirom na protek vremena ne može se točno sjetiti dana i mjeseca, ali se sjeća da ga je tijekom mjeseca travnja ili svibnja 2013. nazvala njemu nepoznata muška osoba na njegov mobilni telefon broj: 098/885-9852, koja se predstavila kao direktor tvrtke „Oktet” Sesvete, te mu je ponudila usluge prijevoza cementa iz tvornice u Našicama za njihovu tvrtku. Isti mu je tom prilikom rekao da njihova tvrtka vrši prijevoz cementa za „Nexe grupu”, kako u zemlji, tako i u inozemstvu. Ne može se sjetiti imena osobe s kojom je dogovarao usluge prijevoza. Budući da je osoba tijekom telefonskog razgovora navodila više autoprijevoznika s područja Požege i da već vrše usluge prijevoza cementa iz tvrtke „Nexe grupe”, nije sumnjao u nikakve nezakonite radnje od strane osobe s kojom je kontaktirao te je tada istoj osobi dao registarski broj svog kamiona i prikolice, kao i svoje podatke u svojstvu vozača, a kako bi mogao izvršiti utovar cementa. Nakon nekoliko dana, što opet zbog protoka vremena ne može sa sigurnošću potvrditi, ponovno ga je nazvala ta nepoznata muška osoba koja mu je rekla da ode u tvrtku „Nexe grupa” u Našice poradi utovara cementa što je on i učinio, a količina je varirala zbog robne marke, ali se uglavnom kretala u količini od oko 25 tona. On je za tvrtku „Oktet” iz Sesveta izvršio ukupno tri prijevoza cementa iz Našica. Prvi prijevoz je izvršen iz pravca Našica prema otpremnici u Rijeku, no tijekom prijevoza nazvala ga je muška osoba iz tvrtke „Oktet” s kojom je već ranije kontaktirao te mu rekla da utovareni cement odveze u Zagreb, na parking carinskog terminala u Jankomiru. Negdje nakon pola sata do njega je došla nepoznata muška osoba starosti oko 50-tak godina koja mu se predstavila imenom Janko i da je djelatnik poduzeća „Oktet” te da će on preuzeti cement. Odmah potom na parkiralište su došli manji kamioni koji su izvršili pretovar cementa s kranovima, a njemu je osoba po imenu Janko potpisao otpremnicu. Za uslugu navedenog prijevoza odmah je na ruke dobio novac, no ne sjeća se o kojem se iznosu radilo. Budući da nije bio prisutan prilikom istovara, ne može sa sigurnošću reći o broju kamiona koji su preuzeli cement, niti registarske oznake istih, jer tada nije sumnjao u nezakonite radnje od strane tvrtke „Oktet” Sesvete, jer zbog višegodišnjeg iskustva u prijevozu robe i takvo postupanje je bilo normalno da se prijevoz robe zbog potreba usmjeri u drugo mjesto. Nakon nekoliko dana ponovno ga je nazvala osoba po imenu Janko, te mu je tada putem telefona rekla da ima dva prijevoza za mjesto Stružec kod Siska, gdje se prema Jankovim navodima gradi nekakva veća farma. On je otišao u tvornicu cementa gdje je izvršio utovar cementa, također u količini od oko 25 tona, te se sjeća da ga je na porti pitao zaposlenik da li je to za farmu, na što mu je on odgovorio da je, iako u stvarnosti nije znao. Kod dogovora za prijevoz cementa Janko mu je putem telefona rekao da kod mjesta Stružec koje se nalazi između mjesta Popovača i grada Siska ima veće parkiralište na kojem se može izvršiti pretovar cementa na manje građevinske kamione, s obzirom da kamion s kojim je vršio prijevoz nije mogao doći do gradilišta. Od Janka je dobio broj telefona šefa gradilišta, čijeg se imena ne sjeća, a istog je pozvao kada je došao na odredište, te su tada do njega došla dva manja kamiona s građevinskim dizalicama pomoću kojih su pretovarili cement i odvezli u nepoznatom pravcu, a s njima je bila i osoba koja se predstavljala kao šef gradilišta. Kod prvog istovara Janko nije bio nazočan. Istog je dana ponovno otišao u tvrtku „Nexe grupa” d.d. Našice, gdje je ponovno izvršio utovar cementa te ga također odvezao na istu lokaciju, gdje su ga već čekali

kamioni koji su izvršiti istovar tereta. Tom prilikom je bio nazočan i Janko iz tvrtke „Oktet“ Sesvete, koji mu je potpisom i pečatom ovjerio otpremnice. Oba tereta pretovarena su s njegovog kamiona u kamione marke „Iveco“ bijele boje i „Mann“ žute boje, njemu nepoznatih registarskih oznaka, a moguće je da su kamioni imali registarske pločice s područja Siska ili Zagreba. Za izvršeni prijevoz u mjesto Stružec nikada mu nisu bile isplaćene usluge prijevoza. Koliko se sjeća, otpremnice za prijevoz cementa u Stružec glasile su na građevinsku firmu iz Siska ili Petrinje, no drugih detalja se zbog proteka vremena ne može sjetiti. Kao što je već naveo, Janko je osoba koja mu se predstavila imenom Janko iz tvrtke „Oktet“ iz Sesveta, bila je osoba starosti oko 50 godina, neobrijan nekoliko dana, visine između 170 i 180 cm, ali u svakom slučaju niži od njega, dok se drugih detalja ne sjeća, ali istu bi mogao prepoznati. U svezi navedenih događaja izjavljuje da u niti jednom trenutku nije posumnjao u vjerodostojnost poslovanja tvrtke „Oktet“ iz Sesveta s tvrtkom „Nexe grupa“ d.d. Našice, jer u razgovoru s osobom po imenu Janko, stekao je dojam da isti već duži period posluje s „Nexe grupom“. U vezi navedenih događaja nema drugih korisnih saznanja.

14.2. Nakon što je svjedoku Zoranu Maraviću pročitao ovaj njegov raniji iskaz izjavio je da cijelosti ostaje kod tog svog iskaza. Na upit branitelja optuženika dodao je da su osoba s kojom je kontaktirao vezano za prijevoz cementa i osoba koja mu je potpisala otpremnice za prijevoz jedna te ista osoba, a da ne poznaje osobu imena Ignac Vukelić.

14.3. Sud je u cijelosti prihvatio iskaz svjedoka Zorana Maravića, s obzirom da je on detaljno i opširno iskazivao o prijevozu cementa za koji ga je angažirala osoba koja mu se predstavila imenom „Janko“ iz tvrtke „Oktet“, a kako je i Nebojša Bortek iz Našice autocentar d.o.o. za taj prijevoz koji je vršio Zoran Maravić naveo da ga je zvala osoba koja se predstavila istim imenom „Janko“ iz tvrtke „Oktet“, time da je ta osoba njemu navela i da se preziva „Grubišić“, te kako je ista osoba zvala Nebojšu Borteka i za prijevoz cementa po prijevozniku Ivici Ždrakiću, jasno je da se u svim predmetnim radnjama prijave radi o lažnom prikazivanju činjenica od strane iste osobe koja se predstavljala imenom „Janko“ i to prema Nebojšu Borteku i navedenim prijevoznicima, zbog čega sud nije imao razloga sumnjati u iskaze navedenih prijevoznika, odnosno da su oni samo obavljali posao za koji su angažirani i to u uvjerenju da je sve legalno.

15. Svjedok Aleksandar Stanivuk naveo je da ne poznaje osobu imena Ignac Vukelić i da nema nikakvih saznanja o događajima za koje se isti tereti. Poznaje Roberta Vukasa, a poznat mu je i Goran Čiko, odnosno poznato mu je da je Goran Čiko prijevoznik iz Požege. Nije mu poznata osoba nadimka Naca i nema nikakvih saznanja o predmetnim događajima prodaje i prijevoza cementa.

15.1. Nakon što je zastupnica optužbe predložila svjedoku Aleksandru Stanivuku njegovu izjavu s dokazne radnje ispitivanja u Policijskoj upravi Požeško-slavonskoj od 8. travnja 2015. u kojoj je naveo da u vezi poslovnog odnosa između Gorana Čike te Ignaca Vukelića i Roberta Vukasa ne želi ništa izjavljivati niti sudjelovati u bilo kakvom postupku isti je odgovorio na raspravi da mu ništa o tom poslovnom odnosu nije poznato te da poznaje Gorana Čiku i da je s njim bio u društvu, a poznaje i

Roberta Vukasa, budući da isti živi u Požegi, no da mu ništa nije poznato o njihovim međusobnim poslovnim odnosima.

15.2. Sud je ocijenio da je i svjedok Aleksandar Stanivuk izbjegavao iskazivati o svim okolnostima koje su mu poznate, a to s obzirom da je u prethodnom postupku kada je naveo da u vezi poslovnog odnosa između Gorana Čike te Ignaca Vukelića i Roberta Vukasa ne želi ništa izjavljivati niti sudjelovati u bilo kakvom postupku ukazao da mu je ipak poznato o čemu se radilo, odnosno da ima o tome saznanja, ali da je odbio o tome iskazivati. Da ovaj svjedok ima saznanja o okolnostima prodaje cementa Goranu Čiko proizlazi iz iskaza Gorana Čike, budući da je on naveo da mu je upravo Aleksandar Stanivuk rekao da je odvoženje cementa iz Nexe Grupe organizirao Robert Vukas zajedno s Nacom (optuženik) koji je u Bosni. Goran Čiko je naveo i da mu je Aleksandar Stanivuk rekao da je jednom prilikom išao s Robertom Vukasom i još nekom osobom u Bosnu i da mu je Robert Vukas rekao da su njemu (Goranu Čiki) smjestili. Goran Čiko je naveo da mu je Aleksandar Stanivuk rekao i da su Naca i Robert Vukas organizirali i prijevaru tvrtke Berg u Vukovaru od koje su kupili crijep, a koji mu je također Naca prodao i to nekoliko dana nakon što mu je prodao cement. Stojan Krajnović je također naveo da je od Aleksandra Stanivuka čuo da je Robert Vukas dao telefonski broj od Gorana Čike optuženiku zato što je Robert Vukas znao da Goran Čiko ima novac i da može kupiti cement. Imajući u vidu navedeno te da je Robert Vukas u svom iskazu u prethodnom postupku potvrdio da ga je Goran Čiko pitao je li on dao njegov broj Naci (optuženiku), očito je da je Goran Čiko doista čuo od nekoga da je Robert Vukas dao njegov telefonski broj optuženiku radi prodaje cementa, a jedino se Aleksandar Stanivuk spominje kao osoba koja je to prenijela Goranu Čiko. Prema tome, jasno je da je Aleksandar Stanivuk na raspravi neistinito prikazao da mu nije ništa poznato.

16. Nadalje, iz ugovora o organizaciji prijevoza koji je zaključen između trgovačkog društva Našički autocentar d.o.o. i trgovačkog društva Našicecement d.d. od 15. ožujka 2013. proizlazi da se radi o ugovoru kojim se trgovačko društvo Našički autocentar d.o.o. kao organizator prijevoza obvezalo za trgovačko društvo Našicecement d.d. vršiti uslugu organizacije prijevoza cementa i namala, povrat paleta i prijevoz cementa na području RH i BiH.

17. Iz naloga za utovar robe trgovačkog društva Našički autocentar d.o.o. broj 89 od 27. svibnja 2013. potpisanog od strane Nebojše Borteka i otpremnice trgovačkog društva Našicecement d.d. broj OTP-13-08430 od 27. svibnja 2013. proizlazi da je toga dana na temelju navedenog naloga za utovar u trgovačkom društvu Našicecement d.d. u Našicama od strane vozača Ivice Ždrakića za prijevoznika trgovačko društvo Oktet Sesvete d.o.o. preuzet uvrećeni cement u količini od 24 tone vrijedan 16.672,50 kn kojeg je trebalo prevesti kupcu trgovačkom društvu MD profil Rijeka.

17.1. Iz teretnog lista trgovačkog društva Našički autocentar d.o.o. broj 00453 od 27. svibnja 2013. i tovarnog lista Ivice Ždrakića od 27. svibnja 2013. proizlazi da je ovaj cement u količini od 24 tone isporučen Goranu Čiko, odnosno Čiko transport Požega u Požegi od strane prijevoznika Ivice Ždrakića.

17.2. Iz dopisa trgovačkog društva Našički autocentar d.o.o. upućenog Ivici Ždrakiću, prijedloga za ovrhu od 2. travnja 2014. i prigovora Ivica Ždrakića proizlazi da je navedenim dopisom trgovačkog društva Našički autocentar d.o.o. Ivica Ždrakić pozvan da plati iznos od 16.672,50 kn po navedenom računu trgovačkog društva Našicecement d.d. broj 9452-1-1 od 27. svibnja 2013. budući da robu nije isporučio kupcu trgovačkom društvu MD Profil Rijeka, a na otpremnici je jasno naznačeno mjesto istovara, te da je vezano za taj račun trgovačko društvo Našički autocentar d.o.o. pokrenulo i ovrhu protiv Ivica Ždrakića na koju je Ivica Ždrakić napisao prigovor u kojem je naveo da ga je zvao Goran Čiko iz Požege da mu poveže tu turu cementa i da ta roba ide u kompenzaciju te da je on potom nazvao tvrtku Oktet i da mu se javio neki gospodin koji je potvrdio da može slobodno odvesti cement u Požegu kod Gorana Čike te da mu je taj gospodin rekao i da je to sve dogovoreno i da će on imati još dvije, tri ture za odvesti i da će mu se javiti.

18. Iz naloga za utovar robe trgovačkog društva Našički autocentar d.o.o. broj 97 od 28. svibnja 2013. potpisanog od strane Nebojše Borteka i otpremnice trgovačkog društva Našicecement d.d. broj OTP-13-08544 od 28. svibnja 2013. proizlazi da je toga dana na temelju navedenog naloga za utovar u trgovačkom društvu Našicecement d.d. u Našicama od strane vozača Zorana Maravića za prijevoznika trgovačko društvo Oktet Sesvete d.o.o. preuzet uvrećeni cement u količini od 24 tone vrijedan 16.672,50 kn kojeg je trebalo prevesti kupcu trgovačkom društvu MD profil Rijeka.

19. Iz naloga za utovar robe trgovačkog društva Našički autocentar d.o.o. broj 110 od 31. svibnja 2013. potpisanog od strane Nebojše Borteka i otpremnice trgovačkog društva Našicecement d.d. broj OTP-13-08831 i OTP-13-08866 od 31. svibnja 2013. proizlazi da je toga dana na temelju navedenog naloga za utovar u trgovačkom društvu Našicecement d.d. u Našicama od strane vozača Zorana Maravića za prijevoznika trgovačko društvo Oktet Sesvete d.o.o. preuzet u dva navrata uvrećeni cement u količini od po 25,6 tona vrijedan ukupno 42.752,00 kn (2 x 21.376,00 kn) kojeg je trebalo prevesti kupcu trgovačkom društvu Eurogradnja Petrinja/Istovar - Sisak.

20. Iz računa trgovačkog društva Našicecement d.d. broj 9452-1-1 od 27. svibnja 2013., broj 9587-1-1 od 28. svibnja 2013. i broj 9897-1-1 i 9898-1-1 od 31. svibnja 2013. proizlazi da je cement koji je u navedena četiri navrata trebalo prevesti kupcima MD Profil Rijeka i Euro Gradnja Petrinja vrijedan ukupno 89.578,67 kn.

21. Iz uvjerenja iz kaznene evidencije na ime optuženika od 29. listopada 2025. proizlazi da je optuženik u razdoblju od 1999. do 2007. godine osuđivan u dvanaest navrata na uvjetne i bezuvjetne zatvorske kazne zbog kaznenih djela krivotvorenja isprave, pronevjere, nedozvoljene trgovine i prijevare, time da se najveći broj osuda (ukupno 8) odnosi na kaznena djela prijevare.

22. Nakon analize i ocjene svih izvedenih dokaza, pojedinačno i u njihovoj ukupnosti, sud drži dokazanim da je optuženik počinio kazneno djelo prijevare iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11. na način kako se tereti predmetnom optužbom.

23. Naime, tijekom postupka nisu bile sporne činjenične tvrdnje da je dana 24. svibnja 2013. dispečera Nebojšu Borteka iz TD Našički autocentar d.o.o. Našice, kao posrednika u prijevozu roba i usluga za tvrtku Našicecement d.d., nazvala osoba koja se lažno predstavila imenom Janko Grubišić iz TD Oktet d.o.o. Sesvete koja je rekla da se bavi kamionskim prijevozom i ponudila uslugu prijevoza, u što je Nebojša Bortek povjerovao i s tom osobom za TD Našicecement d.d. dogovorio uslugu prijevoza četiri pošiljke uvrećanog cementa kupcima TD MD Profil Rijeka i Eurogradnja Petrinja na odredišta u Rijeku i Sisak.

23.1. Nije bilo sporno i da je na temelju ovog dogovora osoba koja se lažno predstavila Nebojši Borteku imenom Janko Grubišić dana 27. svibnja 2013. preko prijevoznika Ivica Ždrakića preuzela 24 tone uvrećanog cementa za kupca MD Profil Rijeka, ali da ovaj cement nije isporučila navedenom kupcu u Rijeku, već u Požegu Goranu Čiki kojem je prodala cement za gotovinski iznos od 10.000,00 kuna, zatim da je dana 28. svibnja 2013. preko prijevoznika Zorana Maravića preuzela 24 tone uvrećanog cementa za kupca MD Profil Rijeka, ali ga nije isporučila navedenom kupcu u Rijeku, već je cement u Zagrebu pretovaren i odvežen nepoznatim kamionom te da je dana 31. svibnja 2013. preko prijevoznika Zorana Maravića preuzela u dva navrata po 25,6 tona uvrećanog cementa za kupca Eurogradnja Petrinja, ali ga nije isporučila navedenom kupcu u Sisak, već je cement u mjestu Stružec pretovaren i odvežen nepoznatim kamionom.

23.2. Sve ove nesporne okolnosti proizlaze iz iskaza svjedoka Nebojše Borteka, Vlade Baričevića, Zorana Maravića, Ivica Ždrakića i Gorana Čiko, kao i materijalne dokumentacije, odnosno naloga za utovar cementa TD Našički autocentar d.o.o. i otpremnica i računa TD Našicecement d.d. za predmetne isporuke cementa.

23.2.1. Naime, svjedok Nebojša Bortek iz TD Našički autocentar d.o.o. naveo je u svom iskazu da ga je 24. svibnja 2013. nazvala osoba koja je predstavila imenom Janko Grubišić i koja mu je rekla da je vlasnik tvrtke „Oktet“ d.o.o. koja se bavi prijevozom nakon čega je on s tom osobom dogovorio isporuke cementa tvrtkama MD Profil Rijeka i Euro Gradnja Petrinja. Nebojša Bortek je naveo da se radi o dinamičnom poslu u kojem se usluge prijevoza brzo dogovaraju putem telefona, kao i poslu u kojem je uobičajeno da prijevoznici iz drugih dijelova Hrvatske kada u povratku imaju prazne kamione ponude svoje usluge prijevoza, a što je potvrdio u svom iskazu i svjedok Vlado Baričević iz TD Našicecement d.d. Nebojša Bortek je nadalje opisao da je nakon obavijesti od strane tvrtki MD Profil Rijeka i Euro Gradnja Petrinja da im cement nije isporučen nazvao prijevoznike koji su bili navedeni u otpremnicama i to Zorana Maravića i Ivicu Ždrakića te da mu je Zoran Maravić naveo da ga je u vožnji prilikom prijevoza cementa nazvao Janko i rekao mu gdje treba isporučiti cement, dok mu je Ivica Ždrakić naveo da je cement isporučio u Požegu.

23.2.2. Sve su ovo potvrdili i prijevoznici Ivica Ždrakić i Zoran Maravić, odnosno iz njihovih iskaza također proizlazi da su bili angažirani za prijevoz ovih isporuka cementa i da taj cement, a za koji je osoba koja se Nebojši Borteku predstavila imenom Janko Grubišić dogovorila s Nebojšom Bortekom isporuke kupcima MD Profil Rijeka i Euro Gradnja Petrinja, nisu prevezli ovim kupcima. Prijevoznik Ivica Ždrakić je potvrdio da je 27. svibnja 2013. preuzeo cement u TD Našicecement d.d. i da je taj cement prevezao Goranu Čiko, što je Goran Čiko također potvrdio u svom

iskazu, time da se Ivica Ždrakić sjeća i da je na otpremnici bila navedena tvrtka MD Profil Rijeka. Prijevoznik Zoran Maravić je potvrdio da je njega muška osoba koja mu se, kao i Nebojši Borteku, također predstavila kao direktor tvrtke Oktet, angažirala za prijevoz ukupno tri isporuke cementa iz TD Našicecement d.d. Za prvu isporuku sjeća se da se radilo o oko 25 tona cementa i da je otpremnica bila za Rijeku (MD Profil Rijeka) te da ga je tijekom prijevoza ponovno nazvala osoba koja se predstavila kao direktor tvrtke Oktet koja mu je rekla da utovareni cement preveze u Zagreb, što je on i učinio budući da je bilo uobičajeno u prijevozničkim poslovima da se prijevoz zbog potreba usmjeri u drugo mjesto. Za druge dvije isporuke Zoran Maravić se sjeća da ga je odmah nakon nekoliko dana nakon ove isporuke cementa u Zagreb ponovno nazvala osoba koja se predstavila imenom Janko iz TD Oktet i koja mu je rekla da treba dva prijevoza za mjesto Stružec kod Siska nakon čega je on otišao po cement u TD Našicecement d.d. gdje je izvršio utovar cementa, time da se Zoran Maravić sjeća i da se u oba navrata radilo o cementu u količini od oko 25 tona. Zoran Maravić je rekao da je u oba ova navrata cement po uputama Janka prevezao u mjesto Stružec gdje je cement pretovaren u manje građevinske kamione. Naveo je i da mu je osoba koja mu se predstavljala kao Janko davala upute gdje treba prevesti cement, time da se sjeća da su, a vezano za ovaj cement koji je pretovaren u mjestu Stružec, otpremnice glasile na građevinsku tvrtku iz Siska ili Petrinje (Euro Gradnja Petrinja).

23.2.3. Da je u dane 27., 28. i 31. svibnja 2013. u četiri navrata utovaren cement u količinama od 24 i 25,6 tona u kamione prijevoznika Ivica Ždrakića i Zorana Maravića i to za kupce MD Profil Rijeka i Euro Gradnja Petrinja, proizlazi, osim iz navedenih iskaza svjedoka Nebojše Borteka, Ivica Ždrakića i Zorana Maravića, i iz naloga za utovar TD Našički autocentar d.o.o. i otpremnica TD Našicecement d.d. koji su izdani u ove dane (točke 17. do 20.).

24. Tijekom postupka jedino je bilo sporno je li optuženik ova osoba koja je s Nebojšom Bortekom iz TD Našički autocentar d.o.o. dogovorila prijevoz navedenih isporuka cementa, a koja se Nebojši Borteku lažno predstavila kao Janko Grubišić, direktor tvrtke Oktet iz Sesveta.

25. Ovu spornu činjenicu sud je našao utvrđenom na temelju suglasnih iskaza svjedoka Gorana Čike, Stojana Krajnovića i Ivica Ždrakića, a koje je sud, iz razloga koji su već naprijed navedeni u točkama 10.2., 11.2. i 12.2., ocijenio vjerodostojnima, kao i iskaza svjedoka Roberta Vukasa iz prethodnog postupka, budući da je taj iskaz Roberta Vukasa suglasan s iskazima svjedoka Gorana Čike i Stojana Krajnovića.

25.1. Kao što je već naprijed navedeno, bilo je nesporno da je isporuka 24 tone cementa od 27. svibnja 2013., a za koju je osoba koja se Nebojši Borteku lažno predstavila kao Janko, direktor tvrtke Oktet iz Zagreba, preuzela obvezu isporuke kupcu MD Profil Rijeka, umjesto ovom kupcu isporučena Goranu Čiko u Požegu. Bilo je nesporno i da je ovaj cement Goranu Čiko iz TD Našicecement d.d. prevezao prijevoznik Ivica Ždrakić.

25.2. Goran Čiko je u svom iskazu naveo da ga je na njegov broj mobitela nazvala nepoznata muška osoba s nekog bosanskog broja koji ga je pitao je li on Goran Čiko, pa kada mu je on to potvrdio da mu je taj čovjek rekao da je njegov broj dobio od Roberta Vukasa i da je čuo da kupuje građevinski materijal te da mu je ponudio na

prodaju cement za koji mu je naveo da se radi o kompenzaciji, jer da ima firmu koja je izvršila radove na nekim elektromotorima za Nexu Grupu u Našicama za koji posao mu nisu platili, već su mu ponudili plaćanje u cementu. Goran Čiko je naveo da je, a kako je osobno imao iskustva da Nexu Grupa nudi proizvode na kompenzaciju i kako je nedugo prije toga od Roberta Vukasa kupio dva šlepera cementa s čime nije imao nikakvih problema, dogovorio s tom osobom koja ga je zvala kupnju cementa od 24 tone za 10.000,00 kn time da je za tu cijenu ta osoba tražila od njega da on sam organizira prijevoz iz Našica i da mu donese novce u Bosanski Brod. Goran Čiko je naveo da je tada nazvao prijevoznika Ivicu Ždrakića koji je prolazio kroz Našice i vraćao se za Požegu s praznim kamionom i da ga je angažirao da preuzme te 24 tone cementa u Našicecementu, što je Ivica Ždrakić i potvrdio u svom iskazu, a kada mu je Ivica Ždrakić dovezao cement da je otišao u Bosanski Brod predati novce tom čovjeku koji mu je prodao cement. Budući da je Ivica Ždrakić u svom prigovoru protiv rješenja o ovrsi koju je protiv njega pokrenula tvrtka Našički autocentar d.o.o. radi toga što isti cement nije prevezao TD MD Profil Rijeka, već Goranu Čiko, naveo da mu je Goran Čiko rekao da roba ide u kompenzaciju i da je on potom nazvao tvrtku Oktet za koju mu se javio gospodin koji mu je potvrdio da može slobodno odvesti cement u Požegu kod Gorana Čike, jasno je da se može vjerovati Goranu Čiko i kada tvrdi da mu je osoba koja mu je ponudila na prodaju cement, a koja ga je nazvala s bosanskog telefonskog broja, rekla da se radi o kompenzaciji, a u takvim okolnostima Goran Čiko nije imao razloga da sumnja u bilo kakve prijevare radnje. Goran Čiko je pojasnio zašto je povjerovao ovom čovjeku, odnosno on je naveo da mu je taj čovjek rekao da je njegov broj dobio od Roberta Vukasa, a kako je on nedugo prije toga imao realiziranu kupnju cementa od Roberta Vukasa s kojom nije imao problema da je smatrao da će i u ovom slučaju biti sve u redu. S obzirom da je Ivica Ždrakić u svom prigovoru protiv rješenja o ovrsi naveo i da se radi prijevoza ovog cementa čuo s osobom koja mu se predstavila kao osoba iz tvrtke Oktet, jasno je da se može vjerovati Goranu Čiko i kada tvrdi da je Ivici Ždrakiću dao telefonski broj te osobe s kojom je dogovorio kupnju cementa radi dogovora oko prijevoza. Kako se ta osoba predstavila Ivici Ždrakiću da je iz tvrtke Oktet, jasno je i da se radi o istoj osobi koja je s Nebojšom Bortekom dogovorila ovu isporuku cementa za kupca MD Profil Rijeka lažno se predstavljajući kao Janko Grubišić iz tvrtke Oktet iz Sesveta.

25.2.1. Da je Goran Čiko istinito iskazivao o ovom cementu koji mu je isporučen po prijevozniku Ivici Ždrakiću proizlazi i iz iskaza Stojana Krajnovića. Ovaj se svjedok, naime, sjeća da je tom prilikom kada je nepoznata muška osoba nazvala Gorana Čiku on bio kod Gorana Čike gdje mu je pomagao oko popravaka njegovih kamiona, a sjeća se i da je ta nepoznata muška osoba ponudila Goranu Čiko na prodaju cement ispod cijene i da je tu osobu Goran Čiko pitao da li postoji neki problem oko tog cementa, a da mu je ta osoba rekla da je otvoren nalog za isporuku u cementari u Našicama i da sve može provjeriti i da isti dan mora donijeti novac u Bosanski Brod. Stojan Krajnović je rekao da ga je Goran Čiko pitao hoće li s njim ići u Bosanski Brod i da je on na to pristao. Goran Čiko i Stojan Krajnović su obojica naveli da su kada su išli u Bosanski Brod kako bi Goran Čiko platio iznos od 10.000,00 kn za cement tom čovjeku koji ga je nazvao s bosanskog telefonskog broja saznali da se radi o optuženom Ignacu Vukeliću, zvanom Naca. Goran Čiko je, opisujući ovaj susret, naveo da su se Stojan Krajnović i on našli s tim čovjekom u pečenjarnici kod

graničnog prijelaza i da mu je Stojan Krajnović poslije rekao da je to Naca. Stojan Krajnović je ovo potvrdio, odnosno u svom iskazu na raspravi je naveo da je prepoznao Nacu kada je išao s Goranom Čiko u Bosanski Brod, a kojeg poznaje od ranije iz Požege. Budući da je sve ovo potvrdio i Robert Vukas u svom iskazu u prethodnom postupku (naveo da je Goran Čiko zajedno sa svojim kolegom Stojanom Krajnovićem išao u Bosanski Brod i da je tamo Stojan Krajnović prepoznao da je ta osoba Ignac Vukelić zvani Naca kojem je Goran Čiko platio cement) jasno je da je upravo optuženik nazvavši Gorana Čiko s bosanskog telefonskog broja ponudio Goranu Čiko 24 tone cementa na prodaju i rekao mu da je sve u redu, jer se radi o kompenzaciji, a samim time je jasno da je i prijevoznik Ivica Ždrakić razgovarao s optuženikom oko prijevoza cementa, jer se radi o istom telefonskom broju s kojeg je optuženik zvao Gorana Čiku, a koji je Goran Čiko dao Ivici Ždrakiću za potrebe dogovora oko prijevoza cementa. S obzirom da se optuženik predstavio Ivici Ždrakiću kao osoba iz tvrtke Oktet, jasno je i da je on ista osoba koja se i Nebojši Borteku tako lažno predstavila, odnosno kao Janko Grubišić iz tvrtke Oktet iz Sesveta.

25.2.2. Da se sve ovo odvijalo kako je Goran Čiko i opisao, a što je potkrijepljeno i iskazima Stojana Krajnovića i Ivica Ždrakića, proizlazi i iz iskaza Roberta Vukasa iz prethodnog postupka. On je, naime, u tom svom iskazu naveo da ga je jednom prilikom kada se on nalazio u Derventi, BiH, nazvala supruga i rekla mu da je kod njih došao Goran Čiko i da je on potom nazvao Gorana Čiko koji mu je rekao da je od Nace kupio cement za koji mu je ovaj rekao da se radi o kompenzaciji i zbog kojeg sada ima problema. Robert Vukas je u svom iskazu u prethodnom postupku naveo i da ga je Goran Čiko tom prilikom pitao je li on Naci dao njegov telefonski broj. Ove okolnosti koje je spomenuo Robert Vukas ukazuju da se može vjerovati Goranu Čiko i kada tvrdi da je saznao da je upravo Robert Vukas dao njegov telefonski broj Naci i čuo da Robert Vukas ime veze s tim prijevarnom radnjom. S obzirom da se Goran Čiko kod Roberta Vukasa raspitivao o tome je li ovaj dao njegov telefonski broj Naci i da je rekao Robertu Vukas da je od Nace kupio cement zato što mu je Naca rekao da je taj cement dobio u kompenzaciju, jasno je i da Goran Čiko nema nikakve veze s ovom prijevarom, već da je on bio uvjeren da je to cement koji je osoba koja ga je nazvala s bosanskog telefonskog broja, a za kojeg je poslije saznao da se radi o optuženiku nadimka Naca, dobio u kompenzaciju.

25.2.3. Imajući u vidu sve navedeno, te da je Robert Vukas, kako je naveo u svom iskazu u prethodnom postupku, nakon što mu se Goran Čiko požalio na optuženika da mu je prodao cement zbog kojeg ima problema u više navrata prilikom susreta s optuženikom istome to rekao, a da se optuženik na to samo smijuljio i govorio da će biti riješeno, za sud nema dvojbe da je upravo optuženik osoba koja se za ovu isporuku cementa putem telefona lažno predstavila Nebojši Borteku kao Janko Grubišić iz tvrtke Oktet iz Sesveta i ponudila usluge prijevoza 24 tone cementa kupcu MD Profil Rijeka bez stvarne namjere da taj posao i obavi nakon čega je nazvao Gorana Čiku i ponudio mu na prodaju isti cement za 10.000,00 kn tražeći od njega da za tu nižu cijenu sam organizira prijevoz nakon čega je Goran Čiko nazvao prijevoznika Ivicu Ždrakića i dao mu optuženikov telefonski broj na koji je Ivica Ždrakić nazvao optuženika koji mu se predstavio kao osoba iz tvrtke Oktet, zato što je optuženik znao da je ta tvrtka navedena u nalogu za utovar cementa, jer se tako i predstavio Nebojši Borteku iz Našičkog autocentra d.o.o., te je rekao Ivici Ždrakiću da se radi o cementu koji ide u kompenzaciju i koji može prevesti Goranu Čiko.

25.2.4. Sve ove okolnosti govore o tome da je optuženik ujedno i osoba koja je s Nebojšom Bortekom dogovorila ostale tri isporuke cementa od 28. i 31. svibnja 2013. tvrtkama MD Profil Rijeka i Euro Gradnja Petrinja po prijevozniku Zoranu Maraviću, odnosno koja je Zoranu Maraviću dala upute da se umjesto ovim kupcima cement odveze u Zagreb i mjesto Stružec prikazujući Zoranu Maraviću da je i ranije surađivao s tvrtkama Nexe Grupe kako bi ovaj povjerovao u vjerodostojnost njegovog poslovanja.

26. Iz svih naprijed iznesenih razloga utvrđeno je da je činjenično stanje upravo onakvo kako je opisano u točki I. izreke presude.

27. Optuženik je lažnim predstavljanjem Nebojši Borteku da je Janko Grubišić iz tvrtke Oktet koja se bavi prijevozom i lažnim prikazivanjem da će kao ozbiljan prijevoznik prevesti cement kupcima MD Profil Rijeka i Euro Gradnja Petrinja bez stvarne namjere da taj cement preveze ovim kupcima ostvario obilježja kaznenog djela protiv imovine - prijevara iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11., jer je takvim postupanjem stekao za sebe znatnu protupravnu imovinsku korist. Ubrojivost optuženika nije bila upitna, a postupao je s izravnom namjerom, odnosno s potpunom sviješću o protupravnosti svog ponašanja i s htijenjem da kazneno djelo počinji, odnosno da se okoristi tako da si pribavi cement kako bi ga dalje prodao za svoju korist. Optuženik je, dakle, ostvario sva subjektivna i objektivna obilježja kaznenog djela prijevara iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11.

28. Prilikom odmjeravanja kazne na strani optuženika nije bilo olakotnih okolnosti. Kao otegotne sud je cijenio okolnosti da je optuženik postupao s najvišim stupnjem krivnje (izravna namjera prvog stupnja), zatim visok stupanj kriminalne volje u počinjenju kaznenog djela, jer je optuženik sve unaprijed pomno isplanirao kako bi sve izgledalo kao uobičajeni prijevoz robe te je uložio napor u organiziranju odvoza cementa, odnosno dolazak kamiona u Zagreb i mjesto Stružec radi pretovara cementa koji je prevozio Zoran Maravić, te da je višestruko osuđivana osoba koja je i specijalni povratnik, s obzirom da je u osam navrata osuđivan zbog kaznenih djela prijevara.

29. Imajući u vidu navedene okolnosti, kao i propisani okvir kazne za kazneno djelo prijevara iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11. (kazna zatvora od 1 do 8 godina), sud je optuženika za isto kazneno djelo osudio na bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca. Iako kod optuženika egzistiraju samo značajne otegotne okolnosti po ocjeni suda nije potrebno teže kažnjavanje, budući da je od počinjenja kaznenog djela proteklo gotovo 13 godina, time da nema podataka da bi optuženik unazad 18 godina bio evidentiran kao počinitelj novih kaznenih djela (prema uvjerenju iz kaznene evidencije od 29. listopada 2025. posljednja presuda datira od 19. rujna 2007.). U takvim okolnostima, svrha kažnjavanja, odnosno društvena osuda zbog počinjenog kaznenog djela i utjecaj na optuženika da više ne čini ovakva kaznena djela, kao i na društvo u cjelini u pravcu postizanja svijesti o pogibelnosti činjenja ovakvih i drugih kaznenih djela, može se po ocjeni suda postići izrečenom bezuvjetnom zatvorskom kaznom od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca, odnosno ista se kazna nalazi primjerenom za postizanje navedenih ciljeva.

30. Na temelju članka 560. stavka 1. i 2. ZKP/08. u vezi s člankom 77. stavak 1. i člankom 5. KZ/11., a u izostanku imovinskopravnog zahtjeva, od optuženika je oduzeta imovinska korist ostvarena predmetnim kaznenim djelom prijevare iz članka 236. stavak 2. u vezi stavka 1. KZ/11. za koje je proglašen krivim ovom presudom na način da je utvrđeno da novčani iznos od 11.889,13 EUR (89.578,67 kn) predstavlja imovinsku korist koju je ostvario tim kaznenim djelom i da navedeni novčani iznos postaje imovina Republike Hrvatske te je naloženo optuženiku da Republici Hrvatskoj plati navedeni novčani iznos u korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, u roku od 15 dana od pravomoćnosti presude.

31. Na temelju članka 148. stavak 6. ZKP/08. optuženik je oslobođen dužnosti naknade troškova kaznenog postupka iz članka 145. stavak 2. točke 1. do 6. ZKP/08., budući da se radi o osobi koja je u bijegu, odnosno koja se prema predmetnim podacima dugi niz godina nalazi u Bosni i Hercegovini, a sud ne raspolaže podacima o njegovoj imovini i zaposlenju na temelju kojih bi se moglo odlučiti o plaćanju troškova postupka.

32. Slijedom navedenog, presuđeno je kao u izreci.

Osijek, 5. veljače 2026.

Sutkinja
Ivana Špigel

UPUTA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka ovjerenog prijepisa presude. Žalba se podnosi ovom sudu u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dostaviti:

1. Općinsko državno odvjetništvo u Osijeku, na broj K-DO-169/2014.
2. Optuženi Ignac Vukelić
3. Branitelj optuženika, odvjetnik Dražen Srb u Osijeku

Broj zapisa: **9-30889-5fcf8**

Kontrolni broj: **0d01f-9797f-a72bf**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.